

Hayom Yom: 24 Tishrei, Isru Chag

מְבָרְכִים רֹאשׁ חֹדֶשׁ מַרְחֶשְׁוֹן. אֲמִירַת כָּל הַתְּהִלִּים בְּהַשְׁכָּמָה. יוֹם הַתּוֹעֲדוֹת. הַפְטוּרָה: כֹּה אָמַר - וַיֹּאדִיר.

We bless the month of Marcheshvan.³

[On Shabbos Mevarchim, it is our custom] to recite the entire Book of Tehillim early in the morning and to hold a farbrengen on that day.

The haftarah begins with Ko amar and ends with veyadir.⁴

הַהַתּוֹעֲדוֹת – פֶּאֶרְבֵּי־נִגְעָן – בְּרַבִּים בְּכָל־לַיְלָה, וּבַשַּׁבָּת אוֹ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּפֶרֶט, הִיא אַחַת הַיְסוּדוֹת בְּדַרְכֵי הַחֲסִידִים וְהַחֲסִידוּת, וּפְתַח וּמְבוֹא לְמִצְוַת הַיְסוּדִית דְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

רוֹבָא דְרוֹבָא הֵנָּה בְּכָל הַתּוֹעֲדוֹת הָרִי רָאשֵׁי הַמְדַבְּרִים תּוֹבְעִים מֵאַת הַמְסוּבִים שְׂיִטְיָבוּ הַנְּהַגוּתֵיהֶם וְדַרְכֵיהֶם, שְׂיִקְבְּעוּ עֵתִים לְלִמּוּד דְּבִרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים וְשִׂישְׁמְרוּ הַקְּבִיעוֹת, וְאֲשֶׁר הַלְמוּד יִהְיֶה עַל מְנַת לְלִמּוּד וּלְקִיָּם. – וְהֵנָּה כְּלָלוֹת עֲנִין וְאוֹפֵן הַתּוֹכָחָה מְבוֹאֵר הֵיטֵב בְּדַבּוּר הַמְתַחֵיל וְאִם רוּחַ הַמוֹשֵׁל (קוֹנְטְרַס לַמִּדָּה) אֲשֶׁר רָאוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ לְלַמְדוֹ הֵיטֵב אֲדַעְתָּא דְנִפְשִׁיהּ – אֲמַנָּם הוֹכָחָה זֹאת הַתּוֹעֲדוֹת הִיא רַק עַל דְּבָרִים וְעֲנִינִים שְׂאִין בָּהֶם מְשׁוּם הַלְבָּנַת פְּנִים וְלֹא כְּלוּם, כְּמוֹ שֶׁהִיא מֵאִזּוֹ וּמִקֶּדֶם, אֲשֶׁר אִישׁ אֶת רַעְהוּ הוֹכִיחוּ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד גְּדוּלָה.

Holding public farbrengens in general, but especially on Shabbos or Motzaei Shabbos, is one of the foundations of the path of chassidim and Chassidus. It is a portal to the observance of the fundamental mitzvah of ahavas Yisrael, the obligation to love one's fellow Jew.

In most cases, the main speakers at each farbrengen entreat the participants to finetune their conduct and way of life, to fix times for the regular study of Chassidus, and to keep this commitment. Moreover, the subject matter should be studied with the intention of putting it into practice.

The concept of admonishment in general and its proper administration are thoroughly explained in the maamar entitled Ve'im ruach hamoshel (Kuntreis 30).⁵ It is appropriate for every member of the chassidic brotherhood to study that discourse well and to take it to heart.

And indeed, admonishment exchanged at a farbrengen should concern matters that cause no trace of embarrassment.⁶ This is the way of old – a person would admonish his friend with love and deep affection.⁷
